

tucyj społeczno-humanitarnych z tytułu pożyczek budowlanych, udzielonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego w czasie, oznaczonym w art. 1.

(2) Umorzenia, przewidziane w ust. (1), dokonywa Minister Skarbu na rachunek Państwowego Funduszu Budowlanego.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

531.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 listopada 1935 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. Art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 700), zmieniony ustawą z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 136), otrzymuje brzmienie następujące: „Podatek spożywczy wynosi:

- 1) 37 zł od 100 kg wagi netto cukru z kontyngentu wyznaczonego cukrowniom na sprzedaż w kraju;
- 2) 125 zł od 100 kg wagi netto cukru, wprowadzonego do wolnego obrotu poza ilością określoną kontyngentem.

Do podatku spożywczego od cukru w głowach, kostkach i kawałkach pobiera się dodatek w wysokości 3,50 zł od 100 kg. Do tego dodatku stosuje się przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące podatku spożywczego od cukru. W księgach kontroli przedsiębiorcy cukrowni obowiązani są wykazywać osobno cukier w głowach, kostkach i kawałkach, osobno zaś wszelki inny cukier.

Do podatku spożywczego od cukru (ust. 1) i do dodatku do podatku od cukru w głowach, kostkach i kawałkach (ust. 2) nie będzie pobierany 10% dodatek do podatków pośrednich.

Podatek spożywczy od cukru w głowach, kostkach i kawałkach, opakowanego w drobne paczki papierowe, pobiera się od wagi brutto łącznie z papierem i sznurem.”

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1935 r. Równocześnie traci moc

obowiązującą ustawą z dnia 20 grudnia 1934 r. w sprawie dodatków do podatku spożywczego od cukru (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 975).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram - Kościałkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

532.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 26 października 1935 r.

o przekazaniu okręgowym urzędem górniczym orzecznictwa karno-administracyjnego w sprawach o wykroczenia przeciw przepisom ustawy naftowej.

Na podstawie art. 82 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1908 r., regulującej prawo wydobywania minerałów, które nadają się do użytku z powodu zawartości żywic ziemnych (Dz. Ust. i Rozp. Krajowych Galicyjskich Nr. 61) w brzmieniu art. 78 p. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1. Przekazuje się okręgowym urzędem górniczym orzecznictwo karno-administracyjne w sprawach o wykroczenia przeciwko przepisom ustawy z dnia 22 marca 1908 r., regulującej prawo wydobywania minerałów, które nadają się do użytku z powodu zawartości żywic ziemnych (Dz. Ust. i Rozp. Krajowych Galicyjskich Nr. 61).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czternastego dnia po ogłoszeniu.

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

533.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 28 października 1935 r.

o prowadzeniu dzienników wiertniczych i przekrojów (profilów) otworów wiertniczych przy poszukiwaniach górniczych, oraz o przechowywaniu próbek przewierconych skał.

Na podstawie art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r.—Prawo górnicze (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 654) zarządzam co następuje:

R o z d z i a ł I.

Prowadzenie dzienników wiertniczych.

§ 1. Dla każdego otworu wiertniczego, założonego w celu poszukiwań górniczych, należy prowadzić według załączonego wzoru (wzór Nr. 1 i 2) oddzielny dziennik wiertniczy, oparafowany przed rozpoczęciem robót przez właściwie terytorjalnie okręgowy urząd górniczy.

§ 2. Wszystkie rubryki dziennika powinny być wypełnione; brak danych należy odnotować.

§ 3. Do dziennika powinien być dołączony w sposób trwały szkic miejscowości z oznaczeniem położenia otworu poszukiwawczego i jego odległości od najbliższych wyróżniających się w terenie stałych punktów, zrobionych w skali nie mniejszej od 1 : 25.000. Jeżeli miejscowość posiada mapę, wydaną przez Wojskowy Instytut Geograficzny w skali 1 : 25.000 lub większej, albo mapy katastralne lub inne mapy szczegółowe, położenie otworu poszukiwawczego należy ściśle oznaczyć na takiej mapie i dołączyć ją zamiast szkicu do dziennika wiertniczego.

§ 4. W rubryce 8 dziennika (uwagi) należy zamieszczać dane, dotyczące: sposobu wiercenia, przebiegu wiercenia, poziomu wód w otworze, napotykanych przy wierceniu źródeł, wydzielania się gazów i t. p.

W rubryce 12 (nazwa i szczegółowa charakterystyka przewierconej skały) należy podać:

- a) nazwę skały (piaskowiec, wapień, dolomit, glina, żelaziak i t. p.),
- b) barwę i odcień skały (szara, ochrowo - żółta i t. p.),
- c) stopień zwięzłości (twarda, sypka, plastyczna i t. p.),
- d) charakterystykę wprysnięć żył i t. p., zwłaszcza o ile w tej postaci występują minerały użyteczne (wprysnięcia ołowianki, żyły żelaziaka brunatnego i t. p.),
- e) ewentualne rezultaty analiz chemicznych, z podaniem w jakim laboratorium lub przez kogo zostały wykonane.

Jeżeli próbka, pobrana z warstwy, po wyschnięciu zmienia swą barwę i budowę należy to zaznaczyć.

§ 5. Wyniki wiercenia powinny być zapisywane do dziennika wiertniczego po ukończeniu każdej zmiany roboczej i poświadczone podpisem kierownika otworu.

§ 6. Wszystkie zapisy do dziennika wiertniczego należy uskuteczniać atramentem, czytelnie. Dokonanych zapisów nie wolno niszczyć; konieczne poprawki należy dokonywać w ten sposób, aby tekst pierwotny można było odczytać. Poprawki i przekreślenia powinny być omówione i podpisane przez kierownika otworu wiertniczego z oznaczeniem daty poprawki.

§ 7. Dziennik wiertniczy powinien znajdować się na miejscu prowadzenia otworu i powinien być okazywany na żądanie delegatom władzy górniczej.

Rozdział II.

Sporządzanie przekrojów (profilów) otworów wiertniczych.

§ 8. Przekrój otworu wiertniczego powinien być wykonany tuszem na trwałym papierze lub kalcie płóciennej formatu 210 × 297 mm i podpisany przez kierownika otworu wiertniczego. Jeżeli przekrój będzie wykonany na kilku arkuszach, wszystkie

arkusze muszą być naklejone kolejno na wspólny pas z trwałego perkalu lub płótna w ten sposób, aby je można było złożyć, i podpisane, każdy oddzielnie, przez kierownika otworu wiertniczego.

§ 9. Przekrój otworu wiertniczego powinien być wykonany w skali, pozwalającej wyodrębnić każdą przewierconą warstwę. Zbyt grube warstwy mogą być w przekroju oznaczone w skrócie, t. j. z przerwami, przyczem ogólna grubość tak wykazanej warstwy powinna być oznaczona liczbą. Obok przekroju otworu wiertniczego powinny być umieszczone z prawej strony liczby, oznaczające grubość poszczególnych warstw, z lewej zaś — odległość od powierzchni ziemi do stropu tych warstw. Liczby należy podawać w metrach z dokładnością do 0,01. Każda warstwa przekroju musi być oznaczona nazwą, przyjętą dla niej w dzienniku wiertniczym, lub też kreskowaniem bądź zabarwieniem, z podaniem objaśnienia kreskowania lub zabarwienia na rysunku. Na przekroju otworu muszą być oznaczone miejsca zarurowane. Rury, wyciągnięte z otworu po jego likwidacji, należy oznaczać linią przerywaną, rury pozostawione — linią ciągłą. Pod tytułem przekroju powinna być podana nazwa miejscowości, w której otwór został wykonany, oraz oznaczona skala, w jakiej przekrój został sporządzony.

§ 10. Przekrój otworu należy przechowywać razem z dziennikiem wiertniczym i okazywać delegatom władzy górniczej na żądanie.

Rozdział III.

Przechowywanie próbek warstw przewierconych otworów wiertniczych.

§ 11. Z każdej przewierconej warstwy należy pobrać próbkę wagi około 1 kg, umożliwiającą zbadanie właściwości danej warstwy.

§ 12. Próbkę należy przechowywać, zabezpieczając je w miarę możliwości od zmian, mogących nastąpić wskutek działania wpływów postronnych a w szczególności atmosferycznych. Obowiązek przechowywania próbek ustaje po upływie miesiąca od dnia wysłania do właściwego okręgowego urzędu górniczego zawiadomienia o zakończeniu lub zaniechaniu wiercenia otworu poszukiwawczego.

§ 13. Każda próbka powinna być zaopatrzona w ten sam numer, pod jakim figuruje w dzienniku wiertniczym.

§ 14. Na żądanie okręgowego urzędu górniczego poszukiwacz górniczy obowiązany jest wysłać próbki przewierconych warstw dla zbadania do Państwowego Instytutu Geologicznego lub innej instytucji. Członkom Państwowego Instytutu Geologicznego służy również prawo badania próbek na miejscu.

§ 15. W razie wątpliwości co do ścisłości zapisów lub co do miejsca pochodzenia próbek okręgowy urząd górniczy ma prawo zarządzić na koszt poszukiwacza dodatkowe pobranie próbek z otworu.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

Wzór Nr. 1.

Stronica tytułowa.
Format 210×297 mm.

Załączniki do § 1 rozp. Min. Przem. i Handlu
z dnia 28 października 1935 r. (poz. 533).

DZIENNIK WIERTNICZY

otworu poszukiwawczego Nr....., założonego w celu poszukiwań.....
(nazwa minerału)..... na parceli..... (liczba katastralna lub nazwisko
właściciela)..... w..... (nazwa miejscowości, gminy,
powiatu, województwa).....

Wysokość punktu założenia otworu wiertniczego nad poziomem morza.....m. Poszukiwacz
górnicy (firma lub osoba poszukująca).....

Nazwa firmy, prowadzącej wiercenie.....

Kierownik otworu wiertniczego (imię i nazwisko zgłoszonego w okręgowym urzędzie górnicy kierownika
otworu wiertniczego).....

Wzór Nr. 2.

Stronica wewnętrzna.
Format 210×297 mm.

Data	Zmiany robocze według godzin	Uwiercono w ciągu zmiany		Zarurowano w ciągu zmiany		Głębokość otworu w końcu doby — metrów	U w a g i
		metrów	średnica otworu w mm	metrów	rurami o średnicy w mm		
1	2	3	4	5	6	7	8

Stronica prawa.

Głębokość (od punktu założenia)		Grubość przewier- conej skały — metrów	Nazwa i szczegółowa charakterystyka przewier- conej skały i pobranej próbki	Numer kolej- ny próbki, poczynając od po- wierzchni ziemi	Głębokość w jakiej pobrano próbkę — metrów
do stropu	do spągu				
przewierconej skały					
9	10	11	12	13	14